

Genre

Komisch stuk in 5 ½ taferelen

Thema

Teambuilding/Zwak leiderschap

De menselijke conditie

'Het leven is een schouwtoneel.'

Rollen

(V's zijn allen dertigers)

Valentine (V-rug in jurk; intellectueel overwicht, lijsig - associatie: gemakzucht)

Veronique (V-rug in jurk; sexy; niet de slimste, soms gevat - associatie: afgunst)

Valerie (V-rug in jurk; grappigst; pittig – associatie: hebzucht)

Victor (melige moppentapper; 'zwart schaap' – associatie: onkuisheid)

Vladimir (veilingmeester, spreker vernissage, zwak 'leider', - associatie: hoogmoed)

Vaclav (eerder ernstig – associatie: gulzigheid)

Veerle (fel, vief, impulsief – associatie: woede)

Kunstenaars Sybille Dufour, Jan Peskens en Peter Bartholomeus, leeftijden van geen belang; hun kleren, haren of sieraden verraden hun 'kunstenaarschap' – in act 2 nog figurant

Een hostess (typisch plunje) – in act 2 nog figurant; in act 4 Heidi

Een fotoreporter (zenuwpees) – in act 2 nog figurant; in act 4 Ronald

Eventueel twee figuranten voor act 3; twee figuranten voor outro

Eric O(nraedt), expert in teambuilding & groepsdynamiek; alleen lijfelijk aanwezig in slottaferieel – doorsneefiguur; typisch postmodern sociocultureel werker (paardenstaartje?)

Decors

Introtafereel: onbestemde ruimte

Tafereel 1: veilingzaal

Tafereel 2 : zaal vernissage kunsttentoonstelling

Tafereel 3 : rouwkapel

Slottafereel: in de firma 'VEE' zelf (Bedrijfsrevisoren & Boekhouders De-meulenaere-Peeters)

Annex Outro (onbestemde ruimte; kopie Laatste Avondmaalscène)

Specifiek

Met uitzondering van het slottafereel wordt er nadrukkelijk gesproken en geacteerd, ietwat hilarisch, met een ietsepietsie overacting zelfs, op de grens tussen beweging en choreografie, denk aan etalagepoppen, schimmen, figuren. Achterliggende gedachte en suggestie: 'Het leven is een schouwtoneel.' De Vladimirfiguur moet als een zwak leider overkomen, die in de waan is dat hij het goed doet. Dat zal in het slottafereel overduidelijk worden.

Het zal uiteindelijk blijken te gaan om een stage **teambuilding** van de zg. firma 'VEE', eigenlijk een firma van bedrijfsrevisoren & boekhouders (De-meulenaere-Peeters). **DIT MAG PAS DUIDELIJK WORDEN IN HET SLOTTAFEREEL.** De eerste vier tafereelen zijn de rollenspellen waarin de deelnemers (moeten) meedraaien. Slotzin van elk tafereel: DE FIRMA VEE DANKT U. Vlak voor deze slotzin wordt telkens verwezen naar een alsnog onbekende Eric O. Die extern deskundige had de teamweek met de groep mogen voorbereiden in de firma, maar mocht er niet bij zijn tijdens de week zelf. Hij duikt in het slottafereel op.

De regisseur mag er rekening mee houden dat er vaag allusies op de Bijbel zijn: Jezus, de 12 apostelen, Johannes de Doper. Cfr. ook slottafereel/outro. Maar hier gaat het wel om het falen van de leidersfiguur.

Muziek

Waar dit uitdrukkelijk wordt gespecificeerd

01 (Intro)

{ Onbestemd decor. Vier personages – dertigers – vooraan op podium. Net niet centraal, beetje naar links, drie vrouwen rugge- lings. Ze hebben alle drie een diep uitgesneden rug-V in hun (on- gelijke) jurk. Armen verborgen voor zich houdend, onzichtbaar voor publiek. Rechts daarvan een man, frontaal. Die heeft een op- vallend grote V in zijn vest (of colbert, jacquet, trui, sweater ... keuze). Armen achter de rug, ook onzichtbaar voor publiek. De vier personages houden onzichtbaar voor het publiek ieder een genummerd bordje vast (ronde bordjes 1, 2, 3 en 4, op een korte steel, zoals sommige paneljury's die omhoogsteken om punten te geven. Straks, bij de 'voorstelling' van de vrouwen, moet telkens zo'n bordje 'omhoogrijzen' van achter hun hoofd, zonder dat de armen zichtbaar worden. De man toont gewoon zijn bordje nr. 4, maar omgekeerd: steel omhoog, cirkel met 4 erin – wel gewoon leesbaar – ter hoogte van zijn kruis. }

Vrouw 1 (*hard, nadrukkelijk*) – Valentine! (*Steekt bordje 1 omhoog; het lijkt alsof dit uit haar hoofd opstijgt.*)

Vrouw 2 (*idem dito*) – Veronique! (*Idem dito, bordje 2*)

Vrouw 3 (*idem dito*) – Valerie! (*Idem dito, bordje 3*)

(*Zo blijven ze een poos staan. Dan stelt de man zich voor.*)

Man – (*hard, nadrukkelijk*) – Vent! (*Pauze van paar seconden. Toont dan abrupt het omgekeerde 4-bordje, houdt het voor zijn kruis en roept:*)
Vier!

V1 – Veni ...

V2 – Vidi ...

V3 – Vici !

M1 – Vuur!

V1 (*nog altijd in dezelfde houding*) – Maar hoe heet u echt?

M1 (*nog altijd voor zich uit kijkend*) – Victor ... de afko voor Victorie.

V2 (*vragend nabauwend*) – Victor?

V3 (*bevestigend*) – Victor!

V1, 2, 3 (*samen*) – Victor kraait Victorie!

M1 – En wie zijn jullie?

V1/V2/V3 (*samen*) – Valentine ... Veronique ... Valerie ... V1, V2, V3 ...

M1 – Dat is ... (*na enig nadenken*) ... Dat is ... veel.

(Vrouwen gooien hun bordje in coulisse en zwenken met kleine stapjes op een rijtje – V3 blijft hierbij vrijwel ter plaatse, als spil – totdat ze de man kunnen aankijken. Het rijtje staat wat schuin zodat de toeschouwers iedereen kunnen zien.)

V2 – Ruilen voor Victorie ... afko Victor?

M1 (*Draait hoofd naar het rijtje, niet echt antwoordend, eerder negatief*) – Hm ... Ik ben niet te koop. Zijn jullie te koop?

Valerie – Ben jij een man?

Victor – Zeker weten, Valentine.

Valerie – Ik ben Valerie.

Victor – Valerie dan.

Valerie – Dan mag ik mans tegen je spreken, Victor?

Victor – Ga je gang, Valen ... Valerie.

Valerie - ... Valerie bis.

Victor – Valerie dan ... alweer.

Valerie – Doe dat bordje van voor je ballen.

Victor – O! (*Gooit het ding in de coulisse.*)

Valerie – Zo, nu kunnen we verder praten.

Valentine (knikkend) – Met open vizier ...

Veronique – ... zoals we dat graag hebben.

Victor – Hoe hou ik jullie in hemelsnaam uit elkaar?

Valerie – Ik gebruik weer de taal van het eiland Man om daarop te antwoorden: je kunt onze rug op, Victor, dan merk je het ... onverschil.
(Hierop draaien de drie vrouwen hem de rug toe.)

Victor *(beetje spottend)* – Dan zie ik driemaal de V van Vrouw.

Valentine *(draait zich weer naar hem om)* – Of van Veeg uit de pan.

Veronique *(idem dito)* – Of van Vagina.

Valerie *(idem dito)* – Of van Viagra.

Victor *(nadrukkelijk)* – Vvverdomme! *(Bekijkt vorsend zijn V-uitsnit, trekt dan het ding uit en gooit het weg. Hij draagt er nog iets onder.)*

Veronique – Heb jij een stripper besteld, Valentine?

Valentine – Nee, Veronique.

Veronique – Heb jij een stripper besteld, Valerie?

Valerie – Nee, Veronique.

Victor – Kan ik eigenlijk iets voor jullie betekenen, dames?

Valerie – Vertel ons eens een mop.

Valentine – Ja: een steengoeie mop.

Veronique – De mop aller moppen!

Victor *(nadenkend, lichtjes ja knikkend)* – Hm ... *(Dan, plots, vrij snel)*
Waarom heeft een haan geen handen? *(Verbergt hierbij zijn handen hoog achter op zijn rug, zodat alleen zijn vleugelvormige ellebogen te zien zijn.)*

(De drie vrouwen doen alsof ze overleg plegen; ze fluisteren en luisteren zogezegd naar elkaar, maar je merkt duidelijk dat ze niks zeggen of horen. Ze maken ook spottende nadenkgebaren.)

Victor – Wel?

(V1, 2, 3 geven met minimale mimiek te kennen dat ze het niet weten.)

Victor – Omdat een kip geen borsten heeft.

(IJzige stilte en complete onbewogenheid bij de drie. Dan kraait een haan.)

Valentine – Hoor je dat? Je hebt jezelf verloochend, Victor.

Victor – Eh ... dat komt me bekend voor. Jij kent je klassiekers hé. Iets anders: komen jullie ook voor ...

Valerie - ... de veiling? Ja, de veiling.

Victor – Ik ook. Eh ... ik dacht dat ik er al was. Ik dacht even dat jullie te koop waren ... zoals jullie daar zo ... Vrijheid ... Vrede ... Vooruitgang ...

Valerie (*onderbreekt*) – Je denkt te diep, Victor Victorie. Juulkes paard dacht dat het gegeten had en het ging dood van denken.

Veronique – Je mag lachen; dit is een mop uit de catalogus.

Valentine – Ja: je kraait te vroeg victorie.

Veronique – Gedraag je op de veiling, Victor! We houden je in de gaten.

Victor – Daar kun je van op aan, Valentine.

Veronique – Veronique.

Victor – Veronique.

Valerie – En leer onze namen onthouden, Huppeldepup!

Valentine (*tegen de beide andere vrouwen*) – Zou die Eric O. dat echt zo bedoeld hebben?

Valentine + Valerie + Veronique – **DE FIRMA VEE DANKT U.**

02

{ Veilingzaal van schuin achter bekeken. Katheder met veilinghamer. De vier reeds bekende personages plus drie andere – twee mannen, één vrouw – dragen in dit tafereel een rugnummer: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Ze komen binnen en nemen plaats. De veilingmeester gaat achter het katheder postvatten nadat Valentine hem introduceerde. De drie V-vrouwen uit tafereel 1 gebruiken hun nummerbordje weer. Er zitten ook nog drie mannen en twee vrouwen die nog niet bekend zijn; zij zijn momenteel nog figurant. }

Valentine (*staat even op en draait zich wat, met een uitnodigend, verwelkomend gebaar*) – Vrienden ... veilingmeester Vladimir! (*Hierna applaus. Vladimir bestijgt podiumpje achter katheder.*)

Vladimir – Van harte welkom iedereen. Vandaag veilen we in Veilinghuis Vendu – let u op de vele v's, geachte toehoorders – de zeven hoofdzonden. Ikzelf, veilingmeester Vladimir, zet er onmiddellijk de beuk in met het volle pond voor Superbia, ook gekend als Hoogmoed, IJdelheid, Hoopvaardigheid of Trots. Welke vermetele biedt meer?

Vaclav (*roept*) – Wat bedoel je met het volle pond, Vladimir?

Vladimir – Honderd! Honderd pond! Drie jaar na de rommelkredietcrisis in Amerika annex Europa, nota bene.

Vaclav – Ik bied honderdtwintig. Dan bied ik honderdtwintig.

Victor (*spottend*) – Dat is dan zeker tweehonderdveertig samen, Vaclav?

Vladimir (*snel*) – Iemand méér? (*Laat geen kans en geen tijd aan anderen.*) O ... ja ... ikzelf, merk ik. Honderdeenentwintig. Scherpe prijs. 1 ... 2 ... 3 ... (*Slaat af.*) De Hoogmoed is voor mij!

Veerle – Steek die in je zak, veilingmeester Vladimir!

Vladimir – Het is al in the pocket, Veerle, dank je voor je vriendelijke opmerking. Probeer jij ook maar eens iets anders te kopen dan jeugdzonden. Zonde van je geld! Of zit je weer krap bij kas?

Veerle (*half fluid tegen buurvrouw Valerie, knikkend naar Vladimir*) – Dikke nek! (*Hardop richting Vladimir*) Ik kan nog al je hoofdzonden kopen!

Victor (*zich gestoord omdraaiend*) – Sst!

Vladimir – Zo, alvast één hoofdzonde die de deur uit is. En nu over naar Avaritia, ook gekend als Hebzucht of Gierigheid. Wie schraapt zijn zuurverdiende ponden bijeen om zich over de Hebzucht te ontfermen en deze aan haar of zijn gierige borst te drukken? Waar ... o waar zit hier de vrek? De Ebenezer Scrooge die zijn medemensen alleen maar zwarte sneeuw toewenst?

Valentine – Hebzucht ... Moet ik niet. Hebzucht is een piramide: shit comes down, money comes up.

Veronique – Waar heb je dat gehaald, Valentine!?

Valentine – O ... gehoord op tv, bij de Sopranos. Ik eh ... ik ken mijn klassiekers hé.

Veronique – Bedoel je ... Bedoelen ze dan dat die piramide een paraplu-systeem is? Waar de opperste lul de grootste Hebzuchtige is, maar het goed kan afwentelen op een ondergeschikte? Enzoverder enzoverder?

Valentine – Zoiets, maar het werkt dubbel: de Hebzucht stroomt zo sterk naar beneden, dat het geld – het slijk der aarde hé – naar omhoog gestuwd wordt. De fysica van de menselijke conditie hé. Hoe meer je vreet, hoe meer je kakt.

Vladimir (*met aandrang*) – Komaan, aandacht, dames, wat aandacht graag, Valentine en Veronique, graag jullie aandacht voor Hebzucht. Geen literaire onderbrekingen alstublieft.

Victor (*zich naar Vaclav buigend*) – Vaclav ... luister ... een goeie ... drie seconden maar. Je vrouw en je advocaat zijn aan het verdrinken. Wat kies je: naar de film of naar het café? Hahaha!

(*Vaclav reageert met bedenkelijke grijns.*)

Vladimir – Tweehonderd pond voor Hebzucht ... Een fraaie uitvoering van de jaren negentig en begin eenentwintigste eeuw ... Herinner u de euforie van het jaar 2000 dames en heren ... Hoor ik daar tweehonderd? Zie ik ...

Vaclav (*knikt*) – Tweehonderd pond.

Vladimir – Vriend Vaclav daar ... oké ... tweehonderd pond. Kassa kassa. Wie ...

Valerie (*steekt haar nummerbordje omhoog*) – Tweehonderdvijftig pond.

Vladimir – Tweehonderdvijftig pond voor Valerie. Horen we meer? Iemand hoger dan tweehonderdvijftig pond? Eenmaal ... tweemaal ...

Valerie – Tweehonderdvijfenvijftig!

Vladimir – Jij weer?! Je hebt daarnet al geboden, Valerie. Wat krijgen we nu ...

Valerie – Maar het is vijf pond meer, en ik wil het zeker hebben, Vladimir.

Vladimir – Vooruit dan maar. Eén ... twee ... driemaal: de Hebzucht toegewezen aan Valerie. Proficiat, Valerie. Van wiens kont kan er nu nog een paar pond af voor Gula ofte Vraatzucht ook genoemd Onmatigheid ofte Gulzigheid? Het is ...

Vaclav – Honderdtachtig pond.

Vladimir – Dat is vlug, Vaclav.

Victor – Honderdnegentig pond!

Vladimir – Dat is ook ...

Vaclav – Vierhonderd!

Vladimir (*razendsnel*) – Van à 1 ... à 2 ... à 3: Vraatzucht toegewezen aan Vaclav! Vierhonderd pond.

Vaclav – Victorie voor Vaclav!

Victor (*protest*) – Maar ...

Vladimir (*protest smorend*) – Het is voor de hongerigen, Victor. Je moet gretiger handelen. Proficiat, Vaclav. Over naar Luxuria: Onkuisheid, Lust, Wellust. Rode oortjes, dames en heren, inderdaad, rode konen, vlezige lippen, de sappen die aan de lendenen ontspringen. Hoor ik vijfhonderd pond voor Onkuisheid? Niemand? Komaan, geen menselijk opzicht. We hebben allemaal ofwel een komma tussen de benen ofwel twee uitgesproken prettige vooruitzichten. Ik hou het nog proper. Wie ...

Victor (*heftig*) – Honger! Reuzenhonger! Driehonderd pond, veilingmeester!

Vladimir – Zo mag ik het horen, Victor. Eh ... niets meer na de komma?

Enkelen – Hahaha!

Veerle (*heftig, schuin, tegen Valerie*) – Of in de gleuf ...

Vladimir – Veerle? Een bod? Ik merk dat je ...

Veerle (*snel, beslist*) – Nee.

Vaclav (*spottend tegen Victor*) – Mop wedermop hé Mops.

Victor (*snel, gebeten*) – Waarom wikkelt een hond met zijn staart?

Vaclav – Ik hou niet van moppen; ik haat moppen als de ziekte.

Victor – Omdat de staart anders met de hond zou gaan wikkelen.

Vladimir – Driehonderd dus. Lust ... Wellust ... schoon gebrek ... wie lust nog meer van dat papje? Driehonderd ... wie biedt meer ...

Valentine (*steekt haar bordje omhoog*) – Driehonderddertig pond.

Vladimir – En daar laat de gleuvenbrigade verder van zich horen! (*Zich excuserend voor de opmerking*) Sorry. Dat was erover, zeker? Driehonderddertig geboden door Valentine. Hoor ik meer? Zie ik meer?

Victor (*nijdig tegen Valentine*) – Wat ga jij daar godverongelukt mee doen, Valentine?

Valentine – Dat gaat je geen reet aan, Victor.

Victor (*gekrenkt*) – Wist je dat jouw reet anatomisch gezien een stuk dichtter bij je ...

Valentine (*fel*) – Jaja, al goed. Vierhonderd.

Vladimir – Vierhonderd! Wie kan daar tegenop? Een wellustig bod van vierhonderd pond. Vanzelf verhoogd door onze Valentine. En jawel: er was een precedent. Heerlijke meid.

Veerle – Maar er heeft niemand een tussenbod gedaan!

Vladimir – Niet nodig, Veerle, niet nodig. Vergeet niet dat ik nu de eigenaar van de Hoogmoed ben.

Veerle – Ja: inhaleer maar diep, Vladimir, tot je stikt in de stank van het slijk der aarde en je eigen gelijk.

Victor – Vijfhonderd!!

Valentine – Verdomde geile bok!

Vladimir – Vijfhonderd ... 1 ... andermaal ... 2 ... en 3: toegewezen aan Victor! Meer geluk bij een volgende hoofdzonde, Valentine. En ... hier komt zij: Invidia ... Hoe zullen wij je nog noemen ... Nijd ... Gramschap ... Jaloezie ... Afgunst ... Misschien wel de moeder van alle onheil op deze blauwe plek in het heelal.

Veronique – Tien.

Vladimir (*verbaasd*) – Tien?

Veronique – Tien.

Vladimir – Een aanfluiting voor de Jaloezie, deze gifgroene slangenkuil! Ik moet meer horen! Wie voegt er een nul aan toe? Hoor ik de o van honderd?

Vaclav – Veertig pond.

Victor (*snerend*) – Met de o van pond, hahaha.

Veronique – Jij hebt al de Gulzigheid, Vaclav! (*Zich tot veilingmeester wendend.*) Kan men twee hoofdzonden kopen, veilingmeester Vladimir?

Vladimir – Dat valt af te raden. Men gaat in dat geval exponentieel ten onder.

Vaclav – Oké oké: ik zwijg al.

Veronique – Vijfentwintig dan. Vijfentwintig pond.

Vladimir – Veerle? Valentine? Jullie hebben nog niks. Een bod, dames?
(*Veerle en Valentine schudden van nee.*)

Vladimir – Echt niet meer? Ik klop af ... De Afgunst gaat voor een schamele prijs naar Veronique.

Victor (*smalend*) – Ben je daar nu echt happy mee, Veronique?

Veronique – Maar jawel, Victor! Wacht maar tot ik mijn collectie serpentes de vrijheid geef! (*Imiteert gesis slang*) Ssss !!

Vladimir – Komen we bij ... Ira ... Woede ... Toorn ... Wraak ...

Valentine (*niet overtuigend, bordje sloom omhoog*) – Eh ... tachtig.

Valerie – Tachtig? Zonde van het geld.

Valentine – Ga jij er nu nog een hoofdzonde extra bij uitvinden?

Valerie – Zolang ze in de solden zijn ...

Vaclav – Gierige ... (*aarzelt*) ... vrouw!

Valerie – En spijt is geen zonde. Spilzucht wel.

Valentine (*schouderophalend*) – Als jij het zegt ...

Vladimir – Tachtig voor Toorn ... Wie helpt deze belachelijke alliteratie naar de andere wereld? Hoor ik honderd? O shit ... weer zo'n alliteratie ... eh ... negentig? Veerle?

Veerle – Duizend!

Iedereen – WAW!!!

Vladimir – Duizend! Een meid uit de duizend! (*Begint onnozel te rijmen.*)

Valent1 ... neen?? Valen2 ... hee?? Valen3! Nie!! Toegewezen aan Veerle!

De Woede gaat naar Veerle. Dui-ze-ling-wek-kend. Blijven over: Valentine, en Acedia, ook gekend als Gemakzucht, Traagheid, Luiheid of Vadsigheid. Your cup of tea, Valentine? Passen jullie samen? Potje en dekseltje? Ja?

Valentine (*lijzig*) – Bah ja ... doe mij maar een pondje Acedia.

Vladimir – Acedia it is, my dear. Een pondje vadsigheid voor de lieve Valentine. Ik hamer op dit heuglijke laatste feit! (*Klopt veiling af.*) Voila. We zijn nu met z'n allen beter bewapend om te overleven. Op naar de vernissage! **DE FIRMA VEE DANKT U.**

Valentine (*tegen zichzelf en in het algemeen*) – Ik vraag me af ... Zou die Eric O. dat echt zo bedoeld hebben?

Iedereen – **DE FIRMA VEE DANKT U.**

03

{ Expositiezaaltje met schilderijen en ruimtelijk werk. Spreker met dienst is Vladimir. Hij staat op een bankje. We zien en horen ook de 7 reeds bekende personages (o.a. de 3 opvallende V-ruggen van tafereel 1) plus de kunstenaars zelf: Sybille Dufour, Jan Peskens en Peter Bartholomeus. Tevens wat figuranten. Rustige klassieke achtergrondmuziek. Inleider Vladimir verwerkt de 7 deugden in zijn toespraak, die hij zijn serviceclub toedicht. Een hostess schenkt af en toe bij. Op een bepaald ogenblik daagt een journalist op voor een groepsfoto. }

Spreker/inleider Vladimir (*voor de gelegenheid duidelijk opgetut, hoogdravend, pseudofilosofisch, spiekt af en toe op blad*) – Dames en Heren, Geachte Genodigden, Fides ... Spes ... Caritas ... Geloof ... Hoop ... en Liefde: dit zijn de ingrediënten waaruit als het ware de mortel is gemaakt die dit constructieve gebeuren mogelijk maakt. Een stevige constructie, mag ik wel zeggen. De Tigers Service Club van deze randgemeente is bijzonder trots u met hun kunstwerken alhier te presenteren: de kunstenares mevrouw Sybille Dufour met ruimtelijk werk, en de heren kunstenaars Jan Peskens en Peter Bartholomeus met schilderijen. (*Beleefd applausje.*) De Tigers Service Club voert hoog in het vaandel de Standvastigheid om vol te houden, de Zelfbeheersing om niet overhaast te werk te gaan, de Rechtvaardigheid om het goede te promoten en de Wijsheid om voor de

juiste projecten te kiezen. Ja: Fortitudo ... Temperantia ... Lustitia ... en Prudentia ... zijn geen ijdele woorden bij onze serviceclub. En die zijn tevens van toepassing op de exposanten van vanavond. Neem nu mevrouw Sybille Dufour. Inderdaad, Sybille Dufour komt met haar vormen in de buurt van ... *(Hier fade-away de stem van de spreker, men ziet hem nog articuleren, maar hoort hem niet meer door het aanzwellende geroezemoes in de zaal. Niemand luistert nog naar hem. Hier begint ook de achtergrondmuziek. De spreker houdt dit zo **nog een vijftal minuten** vol. Hij blijft duidelijk zichtbaar op zijn verhoogje.)*

Victor *(tegen enkele omstanders)* – Weet je waarom een dom blondje lege flessen in de koelkast zet?

Vaclav *(verveeld)* – Zeg ...

Victor – Omdat zij ...

Valerie – Not interested ...

Valentine – Kleur jij je haar, Veronique?

Veronique – Zeg, ik ben niet dom hé.

Victor – Ewel ... die lege flessen zijn voor de gasten die niet drinken.

Veerle – Hier Victor, hou mijn glas even vast; ik moet plassen.

(Hij neemt het glas zonder nadenken aan.)

Victor *(houdt glas wat omhoog)* – Maar het is leeg, Veerle!

Veerle – Anders moest ik niet plassen hé, Victor.

Victor *(verongelijkt mompelend)* – Niet-communicerende vaten ...

(Veerle is al verdwenen. Hij haalt zijn schouders op, schuifelt weg en zet het glas ergens neer.)

*(Nu **een minuut ongeveer** een totaalbeeld zonder specifieke hoofddialog. De personages struinen rond of houden zich in groepjes op, zoals gewoonlijk bij zulke gelegenheden. Vladimir spreekt onhoorbaar verder.)*

Op het ogenblik echter dat er zich vanaf nu een dia- of multiloog voordoet, verstomt de omgeving; je ziet dan alleen – onhoorbaar – de anderen converseren. Dat mag vrij statisch-choreografisch, of bv. in slow motion.)

Valerie – Mea culpa, Valentine ... dat ik je hierheen heb gesleept. Je mag me ook met iets straffen ...

Vaclav (*inpikkend vanuit ander groepje, over schouder pratend*) – Neem haar mee uit eten, Valentine!

Valerie – Af, Vaclav! Luistervink! Smijt het in je eigen groepje!

Valentine – Maar ik vind het oké hoor, Valerie ... Geen probleem. Anders werd het weer een avondje languit voor de tv. Niet goed voor de lijn en de liefde.

Valerie – Allez dan ... goed.

Valentine (*spottend knikje*) – Kijk: die strontvlieg van een Victor weet niet welke drol gekozen ... zie hem zwerven.

Valerie – Hihhi.

Valentine – Hij is zelf de hoofddrol.

Valerie – Hihhi.

(Hier moment om spreker Vladimir zichtbaar te doen stoppen. Op het moment dat hij buigt en van het bankje stapt, staakt iedereen even zijn bezigheden, draait zich naar de spreker toe en applaudisseert iedereen collectief driemaal hard na elkaar, tamelijk synchroon en choreografisch.)

Vladimir (*hoopvol naderend*) – Wel, Victor ... Vaclav: wat vonden jullie ervan?

Vaclav (*droog*) – ... van ... ?

Vladimir (*geërgerd*) – Ja ... van mijn speech natuurlijk.

Victor – Niet mis, Vladimir, niet mis ... maar ik miste wat humor. Die zeven deugden ... oud nieuws hé. Zonde verkoopt beter. Perfectie is saai.

Vaclav (*totaal niet ter zake*) – Wanneer komen ze eigenlijk met de hapjes rond?

Vladimir – Humor? Ik ... *(Hij wordt onderbroken door de naderende drie kunstenaars. Vaclav gaat onderzoekend rondzwerven.)*

Sybille – Meneer Vladimir ... mooi ... echt waar ... Ik heb u nog niet bedankt voor uw eh ...

Jan – Mooi gezegd, meneer Vladimir. Het moet gezegd. Rake formuleringen.

Peter – Meneer Vladimir ...

Vladimir – Graag gedaan. Eh ... de burgemeester verontschuldigt zich. De schepen van Cultuur ook. Vrijdagavond hé. Ik moest ... dat vergat ik te vermelden in mijn speech. De woorden schieten soms te kort hé, haha. De Tigers Service Club is bijzonder ...

Victor (*plots snerend*) – Heb je vooraf in je badkamer geoefend, Vladimir? Voor de spiegel? Zonder kleren? Hé? Los van het blad? Geen blad voor de mond? Hihhi!

(Vladimir glimlacht hautain de opmerking weg.)

Peter – Maar wat vind jij ervan? Victor ... hé? Wat vind jij ervan?

Victor (*inspiratieloos*) – Ja ... eh ... goed hé. Moet meer gebeuren, zoiets.

Peter – Kun je het geheel appreciëren? Ik bedoel ... Sybille is puur vorm hé ... En mijn goede vriend Jan hier ...

Victor (*raakt verstrikt in eigen gelul*) – Ja, de som van het geheel ... van de drie apart die de som uitmaken hé ... lijn ... kleur ... ruimte ... het doet me wel wat, Peter.

Jan (*op de man af*) – Kooplustig, Victor?

Victor – O ... maar daar moet je bij Valerie voor zijn! Die heeft ...

Jan – O ja? (*Ze kijken richting Valerie.*)

Sybille – Rustig, jongens, rustig maar! De avond is nog jong.

Vladimir (*galant*) – Bijvullen, Sybille? (*Wenkt naar de hostess.*) Voila zie ...

(Er wordt bijgeschonken. Ze toosten. De fotoreporter daagt op. Vladimir drijft iedereen nu bijeen voor een groepsfoto. Dit gebeurt pantomimisch.)

Reporter – Ben ik bij de firma VEE?

Vladimir – Affirmatief! (*Klapt in de handen.*) Mensen! Mensen! Foto! (*Hij drijft iedereen samen op een kluit.*)

Reporter – Zo ... even glimlachen iedereen ... Say VEE ...

Victor – Camembert! Brie! Cheddar! Stilton! Nee: smeerkaas!

Vaclav – Wat valt er te lachen?

Vladimir – Komaan mensen ... Laat de firma VEE niet kennen. Eh ... Waar is Veerle? Ik dacht al dat er iemand ... *(Roept)* Veerle! Foto!

(Veerle komt eraan en duwt nog duidelijk eerst een sigarettenpeuk onder haar schoen plat.)

Veerle *(zich in de groepsformatie wringend)* – Verdomde calvinisten met dat rookverbod!

Victor *('grappig')* – Waar rook is, is vuur, hé Veerle? Maar je moest toch plassen?

Veerle – Schei uit.

Victor *(zeer nadrukkelijk)* – *Ik-scheid-uit!* Hihih! *(Lacht om eigen mop.)*

Reporter – Mevrouw Dufour ... zou u niet ... ja ... beetje naar rechts ... zo is het beter ... ben jij Veerle? Schuif maar in, Veerle. Tussen die ... ja ... daar ... zo ... en meneer Bartholomeus: verwissel even met meneer Vaclav ... okidoki ... de drie dames daar graag dicht bijeen ... en de kunstenaars ... ja ... en nu: omdraaien! Gelieve jullie nu allemaal om te draaien.

Enkelen – Hé?

Vladimir – Pardon?

Vaclav – Meent u dat nu?

Reporter *(niet van zijn stuk te brengen)* – Ja, omdraaien graag.

Veerle – Maar ...

Victor – Ga je onze kont vereeuwigen?

Reporter – Ik werk voor de krant De Achterklap.

Peter – Aha: achter de rug hé? Gesnopen!

Reporter *(aandringend)* – Omdraaien graag.

Vladimir – Vooruit dan maar.

Sybille *(protesterend, doet het toch maar)* – Maar allez ... heb je dat nu nog geweten ...

Victor – Vooruit Sybille ... voor de kunst ... en voor De Achterklap ... een beetje ruimtelijk werk ...

(Iedereen draait zich nu schoorvoetend om. Hostess kijkt van opzij verbaasd toe.)

Reporter – Zo ... dank u wel ... pico bello ... o, wat een mooi V-drietal dat we daar hebben ... een primeur ... daar zal De Achterklap mee scoren ... niet meer omkijken nu ... meneer ... alstublieft ... *(klik)* ... nog eentje ... wacht nog even ... een seconde ... jullie hoeven niet te glimlachen ... *(klik)* ... zo ... dank u wel dames en heren ... u kunt weer beschikken.

Veerle *(boos, tegen zichzelf, van op afstand naar reporter kijkend)* – Amai ... moest ik daarvoor zo vlug weer naar binnen stormen ... om mijn achterste in een donkere kamer te laten ontwikkelen ... pornograaf. *(Steekt opstandig een sigaret in haar mond en stevent weer naar buiten.)*

(Iedereen weer gewoon; even de fotograaf monsterend; enkelen schouderophalend; dan weer de orde van dag. Alleen Vladimir gaat nog even bij de reporter polsen:)

Vladimir – Meende u dat nu echt, meneer van De Achterklap?

Reporter – Maar natuurlijk, meneer! Ruggen spreken boekdelen.

Vladimir *(ongelovig knikkend)* – Het zij zo. Misschien wel. De Achterklap hé?

Reporter – Precies. De krant van de keerzijde, zeggen wij wel eens.

Vladimir – De keerzijde, ja. U zult wel weten wat u doet. En wanneer verschijnt die foto nu?

Reporter – Het is voor de maandageditie al, hoor. Vlak na het weekend.

Vladimir – Ik kijk er al naar uit.

Reporter – Zo ... eh ... bedankt, tot ziens en succes met de expo! *(Verdwijnt.)*

Vladimir *(minachtend, met korte knik van het hoofd, reporter is echter al verdwenen)* – Mijn rug op, paparazzo.

*(Alles gaat gewoon door, maar de meeste personages beginnen **tekenen van dronkenschap** te vertonen. Hun **gebaren** beginnen **grotesker** te worden. De hostess kwam ook zeer frequent de glazen bijvullen en doet dat nog altijd dapper door.)*

Veronique – Hei, mag ik je hand eens lezen, Vaclav?

Vaclav (*ironisch*) – De palm of de rugzijde, Veronique? Ben je ook zo zot als die achterdeur van een fotograaf?

Veronique – Je handlijnen hé, Vaclav.

Vaclav – Daar geloof ik niet in, Veronique.

Veronique – Aha ... geen geloof? Geen probleem: dan is er plaats voor hoop op liefde. Geef me je hand, Vaclav, toe.

Vaclav (*spottend*) – Mijn beste handje?

Veronique – Om het even.

Vaclav (*linkerhand uitstekend, vettig*) – Misschien is dat wel de hand waarmee ik ...

Veronique – Jaja, al goed. Ik ... (*Neemt zijn hand in de hare, bestudeert de lijnen, volgt die met haar wijsvinger.*) ... Ik zie ...

Vaclav (*ongeduldig, om zich heen kijkend*) – Ja?

Veronique – Ik zie drie hoofdnerven die samenkomen ...

Vaclav – Nerven?? Ik ben toch geen blad!

Veronique – Je bent een open boek, Vaclav. Ik zie drie lijnen die samenkomen op ...

Vaclav – Ah ... een triootje. Wanneer? Met wie?

Veronique (*lacherig, al aangeschoten*) – Maar Vaclav toch. Vergeet dat maar. Je liefdeslijn ...

Vaclav (*plots geïnteresseerd*) – Ja?

Veronique – Je liefdeslijn, hoewel grillig, wijst op een ...

Vaclav (*vooroverbuigend, in haar inkijk duikend*) – Mooie borsten ... en zoveel ...

Victor (*zich plots moeiend, ook dronken*) – Je gelooft daar toch niet in, Vaclav?

Vaclav (*nog steeds in haar décolleté turend*) – Allez ... laat haar toch een keer ... ze zijn echt hoor, Victor ...

Veronique – Aha? Toch geïnteresseerd, Vaclav?

Vaclav (*opkijkend*) – Kijk ... wat een toeval: we staan hier nu met z'n drieën ... drie lijnen in mijn hand die ... (*Kijkt nu vorsend naar Victor.*) ... O shit, nee: jij bent een vent hé ... verkeerde gleuvenbrigade ... nee ... (*Gaat hoofdschuddend weg richting hostess.*)

Veronique (*hem naroepend*) – Allez Vaclav ... !

Victor (*steekt solliciterend zijn hand naar haar uit*) – Hier? Ja?

Veronique (*geeft hem haar lege glas*) – Hier. Graag een vers. Dank je.

Victor (*ontgoocheld*) – Ja, de firma dankt u.

Veronique (*wegkijkend*) – Tiens ... waar is Veerle nu weer?

Victor – Heb je Veerle nodig?

Veronique (*tikkend tegen lege glas in zijn hand*) – Leeg, Victor, leeg. Remember?

Jan (*roepend van op een afstand*) – Sybille! Heb je al verkocht?

Sybille (*terugtoeterend*) – En jij, Jan? De deurwaarder morgen aan de deur?

Peter (*beetje pathetisch, tegen Sybille*) – Heeft er iemand al één blik geworpen op een van de werken die hier hangen? Staan?

Jan (*cynisch, met handen als toeter roepend*) – Maar daarvoor dient een vernissage toch, mijn beste! Om straal nàast de werken te flaneren, gratis glas apezuur in de rechterschoonheid! Het team is toch belangrijker dan het individu!?

Vladimir (*vinger in de lucht, bevestigend*) – Aha!

Valentine (*hardop*) – Zou die Eric O. dat echt zo bedoeld hebben?

Iedereen (*als één man in een ruk naar Jan kijkend*) – **DE FIRMA VEE DANKT U!**

04

{ Rouwkapel. Vladimir is overleden. Hij ligt opgebaard in een open kist. Zachte rouwmuziek. Alle personages, zittend, staand. Hostess en reporter zijn weer gewone personages H(eidi) en R(onald).

Men is wat deftiger uitgedost. Ze hebben het over eerbied voor de dode, maar die is ver te zoeken.}

Jan – Stel dat we met z'n allen op een onbewoond eiland zitten. We moeten overleven in groep ... in de wijde omtrek is geen schip te ...

Peter – Ja ... Eh ... dat lijkt er hier wel een beetje op ... Een stukje hierna-
maals ... Nog een likje verf hier en daar ...

Sybille – Een ruimtelijk werkje ... om het aangenaam te maken ...

Victor (*snerend*) – Wie zegt dat dat aangenaam is? Geef mij maar een boomhut en een kokosnoot.

Vaclav – Wie het woord wil nemen, moet een schelp vasthouden.

R – Een schelp? Dat heb je uit een boekje hé! Van op school nog. Ook op een eiland ...

H – Ja! Ja ... eh ... Cormac ... nee ... Hein ... Beck ... He ... Heming ...

Valentine – Orwell zul je bedoelen.

H – Orwell, ja, die: Orwell.

Valentine – Of was het Huxley? Ik ga nu twijfelen ... Steinbeck?

Vaclav – Om het even nu: wie het woord wou, moest the shell nemen. De schelp dus.

Veronique – Zeg, we kennen allemaal Engels hoor!

Valerie – Er is hier geen schelp, tenzij jouw oorschelp, Vaclav, om mee te luisteren.

Victor – Eigenlijk zijn we hier toch ook allemaal een beetje aangespoeld ...

Sybille – Ja, en er moet piëteit heersen, uit eerbied voor de afgestorvene.

Vaclav – We mogen dus niet door elkaar praten.

Veronique – ... en een beetje gedempt ... een beetje heilig ... gewijde stilte ...

Victor – Ik weet wat!

Peter – Toch niet dat gedoe met die schelp? We zitten niet meer op de schoolbanken hé. Of in een utopisch kamergeleerdenverhaaltje.

Victor – Nee: een ei. Heeft er iemand een ei?

Valerie – Maar dat is zo breekbaar!

Victor – Ewel: dat past hier toch goed?

R – O ... kijk: ik heb toevallig een ei bij me!

(Niemand lijkt erg verwonderd. R tovert een rauw ei uit zijn bovenzakje.)

H – O ... inderdaad. Wat een toeval.

Valentine – Hard- of zachtgekookt?

R – Rauw!

H – Zoals in ... rouwkapel??

(Lachsalvo bij iedereen.)

Valentine – Een rouwei, hihhi!! Hebbes? Een rauw ...

Vaclav – Jaja ... Zeg, niet overdrijven hé.

Veronique – Wie het woord wil, vraagt vanaf nu dat ei!

Valerie – En wie het breekt?

Victor – Die breekt zijn woord, hahaha!

Allen – Oké ... goed ... afgesproken ...

Valentine *(achteloos knikkend naar kist)* – Gewoonlijk neemt die daar het woord ... zonder ei. Onze zogezeide manager.

H – *(doet er nog een schepje bovenop)* – Directeur van de lege dozen.

Vaclav – Hela Heidi! Van de dode niks dan goeds hé!

Victor – Maar wat is mooier ... dan een dooier!

(Andermaal collectief lachsalvo.)

R – Victor: toegegeven, soms heb je het hé!

Victor *(droog)* – Nou, ik zit alleszins met een ei.

(Lachsalvo)

R – Wie wil mijn ei nu?

Sybille – Ik vraag het ei!

R – Alstublieft Sybille. Voorzichtig.

Sybille – Dank u. Eh ... *(neemt ei aan en houdt het plechtig in ene hand voor zich uit)* eh ... Ik vind dat we allemaal nog eens iets goeds moeten zeggen over onze baas.

Valerie – Ei! ***(vanaf hier vrij vlug en hilarisch scène na scène via het herhalende ei!/alstublieft ... ei!/alstublieft ...)***

Sybille – Alstublieft Valerie.

Valerie – Hij noemt zichzelf wel 'manager'.

R – Ei!

Valerie – Alstublieft Ronald.

R – Pier mag hij zichzelf noemen: zo dood als een Pier.

Veerle – Ei!

R – Alstublieft Veerle.

Veerle – Zou je hier mogen roken? Er branden toch kaarsen hé.

Vaclav – Ei!

Veerle – Alstublieft Vaclav.

Vaclav – Overruled!

Veerle – Ei!

Vaclav – Alstublieft Veerle.

Veerle – Maar Vladimir rookte toch ook?

Valentine – Ei!

Veerle – Alstublieft Valentine.

Valentine – We zijn hier niet in het Vaticaan hé.

Jan – Ei!

Valentine – Alstublieft Jan.

Jan – Zullen we de veilingmeester himself even veilen? Iemand een bod? Op de hersenen? Het lijf?

Peter – Ei!

Jan – Alstublieft Peter.

Peter – Liever villen dan veilen. Een spies in zijn kont, een appel in zijn mond, vuurtje eronder, roisserie Vladimir.

Heidi – Ei!

Peter – Alstublieft Heidi.

Heidi – Kijk: de Hoogmoed ligt nu horizontaal. Een fraai panorama.

Ronald – Ei!

Heidi – Alstublieft Ronald.

Ronald – Nu kan hij het record limbodansen evenaren.

Veronique – Ei!

Ronald – Alstublieft Veronique.

Veronique – Zou hij kietels hebben?

Valerie – Ei!

Veronique – Alstublieft Valerie.

Valerie – Sommige doden komen plotseling nog eens in beweging. Zomaar.

Victor – Ei! Vlug!

Valerie – Alstu Victor.

Victor – Hij heeft bewogen! Zijn vingertoppen ... Ik ... Echt waar ... Ik ...

Vaclav – Ei!

Victor – Alstblijft Vaclav.

Vaclav – Inbeelding, man.

Valentine – Ei!

Vaclav – Alstublieft Valentine.

Valentine – Dat is dan zijn achtste hoofdzonde: rigor fortis. Of hoe de dood ook krampachtige crisistijden beleeft. Men kan niet eens meer gewoon rustig doodgaan ... doodgevoel ... weet je wel.

(Lachsalvo)

Jan – Ei!

Valentine – Alstublieft Jan.

Jan – Jij bent me ook een ei!

Sybille – Ei!

Jan – Alstublieft Sybille.

Sybille – Zeg maar: een kei.

Peter – Ei!

Sybille – Alstublieft Peter.

Peter – Dat rijmt!

(Er valt nu een lange stilte.)

Peter – Wil ... wil er iemand het ei? Niemand een ei?

(Collectief gemompel)

Peter – Ei ... Hei ... niemand?

(Collectief neegeschud)

Peter – Serieus? Echt niemand meer? Vooruit ... Ik zit met een ei, verdo-
rie.

*(Andermaal lange stilte. Iedereen draait nu langzaam zijn/haar hoofd in
de richting van de kist.)*

Peter *(grijnst nu, knikt langzaam-begrijpend. Begeeft zich dan statig naar
de kist. Iedereen volgt, als in een rouwstoet.)* – Hm ... hm ...

Peter *(plechtig, houdt ei met beide handen boven kist gereed om het te
breken; kopie van priester met hostie in de mis)* – Vladimir ... vriend ...
baas ... manager ... we zitten hier allemaal met een ei. Zou die Eric O. dat
echt zo bedoeld hebben? Wat was er het eerst? De kip? Het ei? Het kie-
ken? Stomme vraag hé. Aanvaard uit ons aller naam, meneer Vladimir, dit
rouwende ei ... rauwer en dooier kan al niet ...

*(Vladimir komt plotseling met een vreselijke gil overeind; hij schreeuwt
DE FIRMA VEE DANKT U! ; het hele gezelschap gilt het huizenhoog uit.
Snel doek.)*

{ Dit slottaferaal gewoon in de firma, Bedrijfsrevisoren & Boekhouders Demeulenaere - Peeters. Klassieke stoelenslagorde, iedereen moet zichtbaar zijn. Alle personages uit de vorige tafereelen. Spreker vooraan; tafeltje, flesje/glas water. Een extern expert in teambuilding en groepsdynamiek – Eric Onraedt, die de sessies voorbereidde, maar er niet bij mocht zijn van Vladimir, die zelf wou leiden – blikt terug op de sessies. Hij leidt het evaluatiegesprek in de firma 'VEE', maar manager Vladimir onderbreekt hem voortdurend, in de waan dat hij goed heeft gedaan tijdens de sessies. Hier blijkt duidelijk dat Vladimir een zwakke en niet zo geliefde manager is. De toestand escaleert en eindigt in een felle ruzie. }

Vladimir – Beste mensen, ikzelf en de firma VEE, nou: ex-VEE hé, we zijn weer gewoon vandaag, haha ... eh ... namens de firma Bedrijfsrevisoren & Boekhouders Demeulenaere-Peeters hartelijk welkom, meneer Onraedt ... nogmaals hartelijk welkom ... Eric O ... Eric Onraedt mag ik wel zeggen ... U hebt ons immers twee weken geleden heel goed voorbereid op onze teambuildingsweek. We vonden het beter dat u er die week niet zelf bij was, om alle belemmeringen en remmen eh ... te doen lossen ... loslaten, bedoel ik. Er was ook geen budget voor, jammer genoeg ... interne regelingen ...

Eric O (*bedenkkelijk hoofdschuddend*) – Tja ... dat was wel uitzonderlijk, moet ik zeggen. We hebben ... Ik heb nog nooit ...

Vladimir (*negeert dit*) – Maar deze jongen hier (*wijst op zichzelf*) heeft het schip varende gehouden. Zo, meneer Eric O: het woord wordt vlees ... als het ware ... met u ... door u ... haha (*Zenuwachtig lachend, gaat plaatsnemen midden vooraan. Vaclav maakt even aanstalten om te applaudisseren, aarzelt, kijkt om zich heen, ziet dat niemand beweegt en houdt zich dan ook maar stil.*)

Eric O (*stond al vooraan gereed*) – Zo ... (*reeds half beledigd, wil Vladimir niet bedanken, wil toch werk maken van deze afrondende evaluatiesessie*) ... eh ... Jullie hebben mijn raad opgevolgd, heb ik begrepen? De rollenspellen? Deugd gehad van de rollenspellen, mensen?

Vladimir (*zichzelf alweer opdringend*) – Dat had ik ook zo voorgesteld, Eric. Een goeie smeerbeurt voor de firma Demeulenaere-Peeters via rollenspellen. Even boven de put, weet je wel.

Eric O – O ... ik had al begrepen dat het eerder IN de put was. En dat kon dus gerust zonder mij?

Vladimir – Alles is vlekkeloos verlopen. De putten en de bulten zijn eruit. Eh ... gevuld en eh ... effen gemaakt. Ik heb de leiding genomen, Eric, zoals gewoonlijk hé, haha. En ik heb iedereen nog een keer goed liggen gehad, hahaha.

Victor (*roept*) – Het was eerder ù die erbij lag!

Veerle (*roept bevestigend*) – IN de put!

(*Alom spottend gelach*)

Eric O – Jaja ... Het was eigenlijk nou net de bedoeling dat u de leiding niét nam, Vladimir. En we hebben het nog nooit meegemaakt dat de extern deskundige er niet bij mocht zijn. Het is voor mij nu wel heel moeilijk om ...

Vladimir (*vrij onbeleefd*) – We betaalden je toch? (*De anderen kijken met stijgende verbazing toe.*) En je bent er nu toch ook bij? En ik was toch morsdood in de rouwkapel?

Eric O – Ja, maar ... Daar gaat het niet om. Eh ...

Vladimir (*zich joviaal-expressief omdraaiend*) – Alles verliep naar wens, nietwaar mensen?

Enkelen – Mm ... (*Er blijft echter een onbehaaglijk gevoel hangen. De mimiek spreekt boekdelen.*)

Vladimir (*kijkt veelbetekenend naar Eric O*) – Voila ...

Eric O – Laten we de zaken even dieper evalueren. Dat introspel ... Valentine ... Valerie ... Victor ... Veronique: hoe voelden jullie je daarbij?

Alle vier samen (*overtuigend*) – Bloot!

Valentine – Ogen op mijn rug.

Eric O – En waar stonden jullie je nog aan?

Valentine: Die stomme V's ... omdat onze namen toevallig allemaal met een V beginnen ... zelfs de firma moest plotseling VEE gaan heten ... stel je voor ... VEE met de V van verkleedpartij ... Waar haalt hij het!?

Victor (*smalend*) – There is no V in team!

Eric O – Inderdaad niet.

Victor – En ik moest voortdurend melige moppen vertellen; hij daar ... eh ... meneer Vladimir had er minstens tien voor mij opgeschreven.

Valerie – Mijn jurk ... potsierlijk.

Valentine – Die onnozele firmanaam dus hé ... VEE ... (*kokhalzend*) ... zo vleselijk! Stomme vondst ... Beuh! (*Loeit als een koe*)

Veronique – En ik ben niet dom; ik ben personeelschef ... verdomme. En als ik vragen mag, meneer Vladimir: puntenbordjes? Rugnummers? Wat is de dieperliggende gedachte daarachter? Of is het een oefening in nederigheid?

Vladimir (*zich vrolijk verdedigend*) – Dat is allemaal deel van het groepsproces hé. Een tand kan maar hersteld worden als hij eerst afgebroken wordt. Of een huis. Opbouwen is ...

Eric O – Ja ... maar dat waren allemaal 'vondsten' van jullie manager hier hé. Ik wou het niet zover drijven met rugnummers en punten en zo ...

Vladimir (*trots*) – Zo is het, mensen.

Peter – Stomme vondst ...

Sybille (*half fluid*) – Loser! Rugnummer 0!

Hostess (*tegen Sybille*) – Goed gezegd, mevrouw Roose!

Sybille (*ginnegappend*) – Roose met twee O's hé ... hihi.

Vaclav – Rare metaforen toch, Vladimir ... meneer ... Ergens anders vandaan gehaald? Tand? Huis? Zaten we dan verleden week bij de tandarts? De hypotheeker?

Veerle (*fel*) – Ja! We zijn verdomd een firma van bedrijfsrevisoren en boekhouders!

Jan – Het is hier geen koehandel!

Vladimir (*wat zwakker nu, tegen Veerle*) – Jouw naam begint toch ook met een V? Net als de mijne trouwens? En Valerie en ...

Veerle (*spottend*) – Vvaneigens!!

Victor – No V in team ... ! Bis! Wat was de bedoeling van dat intropel eigenlijk, meneer Eric O? Als ik vragen mag?

Vladimir (*antwoordt in plaats van Eric O*) – Wel ... een soort aanloop ... prelude op ..

Eric O (*onderbreekt ruw*) – De hoofdkarakters vastleggen, snap je? En meteen al een portie relativiteit opdienen.

Vladimir (*nabauwend*) – Ja, snap je, Victor?

Victor (*niet overtuigd*) – Ah? Moest ik daarvoor voor aap staan? Relativiteitstheorie van de mens?

Veronique (*smalend*) – En wij ... Hoe minder kleren, hoe relatiever zeker?

Eric O (*doet dapper door*) – En hoe zat het eigenlijk met de groepsdynamiek? Mensen?

Vladimir (*weer koppig zelf het woord nemend*) – Dat is net het woord dat ik zocht!

Eric O – Op de veiling? De kunstexpositie? In de rouwkapel?

Fotograaf (*schertsend*) – Ik heb de dynamiek van een groep ruggen en konten gefotografeerd! V1, V2 en V3!

Jan – Er was een ei mee gemoeid. Een ei, godverdomme!

Eric O – Hoeveel van mijn suggesties hebben jullie eigenlijk opgevolgd?

Veerle – Maar Vladimir vond verdorie voortdurend verse suggesties uit! Hij noemde ons zelfs de firma VEE ... ! Kijk, luister: heb je al mijn V's gehoord daarnet? Ik ben zwaar ziek ... vvverdomme ...

Victor – Ja! Suggesties waarin hij dan alweer de baas kon spelen!

Vaclav – Dat is dan geen rollenspel meer hé, meneer Eric O!? Dat noem ik een drama. Of een draak. Ja: een draak van een drama.

Eric O (*houdt syllabus omhoog en tikt ertegen*) – Hebben jullie dan niet eens gebruik gemaakt van ... de suggesties niet gevolgd in ... ??

Allen – NEE!!

Vladimir – Maar dat was eh ... Dat bevond zich in de grijze zone hé.

Eric O (*cynisch*) – Grijze zone?? En met behulp van uw creatieve grijze cellen gaf u dan de firma tijdelijk ook een andere naam? Een heel creatieve naam? VEE ... ?? meende ik daarnet te begrijpen. Dat noem ik een ... een ... een bruine zone!

Vladimir – Ja: VEE.

Eric O – En dat staat voor ... ?

Vladimir – Eh ... Vladimir ... Victor ... Vaclav ... Veerle ... Valentine ... Veronique ... Valerie ...

Eric O – O, in die volgorde?

Vladimir – Eh ... ja ...

Eric O – En Heidi en Roland dan?

Heidi en Roland – Ja! En wij dan?

Vladimir – Ewel ... hostess en reporter ... Toch goed gezien van mij?

Eric O – En Sybille ... Jan ... Peter ...

S/J/P – Ja: en wij dan!?

Vladimir – Jullie waren de kunstenaars toch hé ... (*Met onnozel gebaar*)
l'art pour l'art ... niewaar ... (*Rijmt ook onnozel*)

Eric O (*vertwijfeld, wanhopig*) – MAAR MAN TOCH!!

Vladimir (*domweg, niet ter zake, niet afgevend*) – Ik was toch een goeie dode in die rouwkapel hé?

Sybille – Ja: toen lag de lat plat.

Peter (*zuchtend, hoofdschuddend*) – We werden totaal verkeerd geregistreerd ...

Jan – Ongelofelijk ...

Heidi – It's raining V-men ...

Eric O (*zwaar ontgoocheld, ongemakkelijk*) – Ja ... als ik dat zo allemaal hoor ...

Vladimir (*grijnzend, jaknikkend*) – Een beklivende week hé ... De firma dankt u. Dat gaan we nooit vergeten. Nietwaar mensen?

Eric O (*aanvallend-vragend tegen Vladimir, onverwacht hard*) - Beklijvend!? Beklijvend?! Je hebt godverdomme het hele opzet naar de vaantjes geholpen, meneer de manager! Is dat uw idee over groepsdynamiek? Teambuilding? Leiderschap? Expressie? Creativiteit? **Die Eric O. had het echt niet zo bedoeld! De firma dankt u inderdaad, godverdomme!**

(*Hij gooit de syllabus in Vladimirs gezicht en verdwijnt woedend. Vladimir gaat ineengekrompen weer zitten.*)

Ronald (*na een poos geladen stilte, ernstig, aarzelend*) – Zeg ... mensen ... Zullen we het nu nog eens overdoen? Zoals het hoort?

Veerle (snerend) – O ... creatief met boekhouden?

(*Gelach*)

Valerie – Een jaarlijkse V-dag in de firma Demeulenaere-Peeters?

Ronald – Nee ... Luister ... Ik vind dat we de meubeltjes nog moeten redden. De hoofdzonden ... De deugden ... De dode ... We kunnen beter hé ... Dat vraagt toch om een wake?

Peter (*grijnzend richting Vladimir*) – Een dodenwake?

Ronald – Nee: een wake, zoals vroeger, vooraleer we op kamp met de jeugdbeweging vertrokken ... maar nu is het achteraf ...

Vladimir (*ietwat hoopvol herrijzend uit zijn as, toch nog zwakjes*) – DE FIRMA DANKT U!

Sybille (*tussen ernst en luim*) – En misschien is het dat wat die Eric O echt bedoeld heeft?

(*Doek*)

05 ½ (Outro)

{ Onbestemde ruimte zoals in introtafereel. Op de achtergrond weerklinkt zwakjes 'You never walk alone'. De klassieke frontale opstelling naar het Laatste Avondmaal van Da Vinci (13 figuren), exacte kopie van de houdingen van de figuren: Vladimir centraal,

Valerie, Valentine, Veronique, Victor, Vaclav, Sybille, Jan, Peter, Heidi, Ronald, twee figuranten. }

Valentine (*veelbetekenend met hoofd schuddend*) – Met dertien aan tafel ...

Victor – Het is volgens de boeken hé ... We zijn toch ook een boekhoudersfirma?

Valerie – Maar dat brengt malheur met zich.

Jan – En is het ook geen blasfemie?

Peter – Copycat ...

Vladimir (*nederig uit de hoek komend, ondanks centrale positie*) – Je gaat er nu toch die Eric O. niet weer bijvragen hé?

Vaclav – Nee ... die Judas niet ... nee ...

(*Plotseling donderachtig gedreun.*)

Heidi – Is dat een F-16 hierboven?

Ronald – Dat zijn de geluiden van de zevende hemel.

Heidi – Maar ik heb een neef die met zo'n machine verongelukt is.

Sybille – Oei!

Vladimir – Mensen ... mensen ... Ik wil me excuseren ... (*Hierna driemaal gekraai van een haan. Deze fase gebeurt vanaf nu om de haverklap, maar niemand lijkt te luisteren. Vladimir lijkt in een vacuüm te zitten.*)

Veronique – Ronald ... Reporter Ronald ... Zou je nu niet eens een mooie groepsfoto van ons nemen?

Valerie – Ja! Frontaal dit keer!

Vladimir – Mensen ... mensen ... Ik wil me excuseren ... (*Hierna driemaal gekraai van een haan. Niemand reageert.*)

Valentine (*reagerend op Veronique*) – Goed idee, Veronique.

Vaclav – Een groepsfoto ... voor de firma Demeulenaere-Peeters naar de haaien gaat. De haaien die de crisistijd hebben ingeluid ...

Jan – Het wordt dus waarschijnlijk een finishfoto?!

Heidi – ‘Rigor fortis’ ... weten jullie het nog?

Peter – Geef het dagelijks brood eens door, Sybille. Ik sterf van de honger.

Ronald (*gaat knielen voor de tafel en neemt de gevraagde foto*) – Allez vooruit ... Niet te lacherig, mensen. Don’t say cheese.

(Hier wordt ‘You never walk alone’ wat duidelijker hoorbaar.)

Victor (*schaal aanbiedend*) – Olijven, Peter? Alstublieft.

Peter – Dank u.

Ronald (*gaat weer plaatsnemen*) – Zo ... we zijn vereeuwigd.

Sybille – Maar jij staat er nu niet op, Ronald!

Ronald – Geen probleem, Sybille: ik los dat wel op met Photoshop.

Vladimir (*door iedereen weer straal genegeerd*) – Mensen ... mensen ... Ik wil me excuseren ... *(Driemaal gekraai van een haan.)*

(Vanaf hier praat iedereen gezellig met en door elkaar, maar alles blijft wel duidelijk hoorbaar – met uitzondering van de twee figuranten, die wel praten, maar niet te horen zijn. Alleen Vladimir zit onthutst en verslagen voor zich uit te staren. Af en toe probeert hij nog aan het woord te komen. Dat lukt niet.)

Valentine – En? Plannen voor het weekend, Vaclav?

Vaclav – Ewel ... Jimmy Frey komt met een comebackshow naar ons dorp ... eh ... misschien ... ja ...

Valerie – Sta je zaterdag weer op de rommelmarkt, Veronique?

Veronique – Als het weer niet onnozel doet. Het zit erin, ja. Al iemand gevonden voor die citytrip naar Jeruzalem, Valentine?

Victor – Sstt mensen ... niet zo luid ... denk aan de burenl!

Sybille – Ik zou toch liever eerst Rome zien.

Vaclav – Rome? Veel te heet deze tijd van het jaar. En er staat al drie dagen file, schijnt het.

Ronald – Zo'n hybride autootje ... Kost dat nog veel, denk je? Voor in stad ... Allez: pakweg Rome ...

Heidi – Nog wat wijn bijvullen, Ronald?

Vladimir – Mensen ... ! Mensen ... !

Sybille – Zeg Heidi, heb jij nu eigenlijk al een reisverzekering?

Jan – Je moet de olie vragen voor koude bereidingen. Niet de gewone. Dan krijg je kwaliteit. Maar je betaalt er ook voor.

Heidi – Loont dat de moeite? Ik bedoel: is het sop eh ... Negentig euro, verdorie!

Veerle – Frans brood? Pain français? En ciabatta dan! Dat is nog veel beter. Weet je dat dat 'pantoffel' wil zeggen?

Peter – Zeg, ik heb vernomen dat die affaire hier in de firma Eric O. zijn kop heeft gekost. Het schijnt dat hij stiekem een week thuis is gebleven. Zijn baas wist van niks.

Veerle – Hij mocht er dan ook niet bij zijn op onze sessies hé. Ik geef hem gelijk.

Veronique – Onbetaalbaar verlof, zagezegd!

Sybille – Het zijn altijd de goeie die moeten gaan ... of hun hoofd verliezen ...

Valentine – We gaan dus diens verrijzenis hier niet meer meemaken.

Veronique – Zou die ook zo'n gouden handdrukje gekregen hebben?

Vladimir – Mensen ... ! Mensen ... ! Ik ...

Valentine – Ik denk eerder: een trap onder zijn doos, ja.

Veronique – Hahaha!

Victor – Verleden week op het festival. Tachtig dansmariekes! Stel je voor! Tachtig ... Zoiets laat je niet onberoerd hé!

Jan – Irak?! En Iran dan?! Al die gesluierde zwarte onzelvevrouwen! De situatie in Iran ... pff ... Rijmt met tiran ... Need I say more?

Ronald (*grinnikend*) – Jezus of Barabbas ... Osama of Obama ...

Vladimir (*laatste keer, wanhopig*) – Mensen ... mensen ... Ik wil me excuseren ...

Allen (*collectief, afgemeten, nu wel naar Vladimir kijkend, nadruk tweemaal op **be-***) – **DE FIRMA BE-DANKT U ... (pauze) ... VOOR BE-WEZEN DIENSTEN!**

(*Driemaal gekraai van haan. Doek.*)